

सोऽपि रुद्रपदं याति किं पुनर्मानवा गुह्य ॥
मप्रविशति रुद्राक्षमालया देहसंस्थया ।
यः करोति नरः पुण्यं सर्वं कोटिगुणं भवेत् ॥
यो ददाति द्विजातिभ्यो रुद्राक्षं भुवि वसुमुख ।
तस्य प्रीतो भवेद्भुजः स्वपदश्च प्रयच्छति ॥
विना मन्त्रेण यो धत्ते रुद्राक्षं भुवि मानवः ।
स याति नरकान् घोरान् यावदिन्द्राक्षतुर्दृश ॥”
इति पद्मपुराणे रुद्राक्षमाहात्म्यम् । इति
तन्त्रसारः ॥

रुद्राक्षी, स्त्री, (रुद्रस्य पत्नी । “इन्द्रवरुणभव-
शब्दसद्वेति ।” ४।१। ४६ । इति डौष् ।)
दुर्गा । इत्यमरः ॥ तस्या कुत्पत्तिर्यथा,—
“रुद्रस्तेयन्तु रुद्राक्षी रौद्रं हन्ति करोति वा ॥”
इति देवीपुराणे ४५ अध्यायः ॥

रुद्रजटा । इति राजनिर्घण्टः ॥
रुद्रावासः, पुं, (रुद्रस्य आवासः ।) काशी ।
इति केचित् ॥

रुद्रारिः, पुं, (रुद्रः अरिर्हेत्यर्थः ।) कामदेवः । इति
केचित् ॥

रुद्रौ, स्त्री, वीर्याभेदः । इति शब्दरत्नावली ॥
अस्या विवरणं रुद्रवीर्याशब्दे द्रष्टव्यम् ॥

रुद्र, इर् घ ञ औ णि आठुतौ । इति कविकल्प-
द्रुमः ॥ (रुद्रा०-उभ०-सक०-अनिट् ।) इर्,
अरुघत् अरौतुसीत् । घ ञ, रुद्राङ्गि रुन्धे । औ,
रौद्रा । णि, रुद्रोऽस्ति । इति दुर्गादासः ॥

रुद्र, य ड औ कामे । अशुपूर्वोऽयम् । इति कवि-
कल्पद्रुमः ॥ (दिवा०-आत्म०-सक०-अनिट् ।)
य ड, अशुदृश्यते धनं लोकः । औ, अशुरौद्रा ।
इति दुर्गादासः ॥

रुधिरं, स्त्री, (रुद्राङ्गि रुध्यते इति वा । रुद्र+
“इधिमिदुसीति ।” उणा० १।५२ । इति
किट् ।) शरीरस्थरसभवधातुः । तत्पर्यायः ।

रक्तम् २ असम् ३ त्वग्जम् ४ कौलालम् ५
क्षतजम् ६ शोणितम् ७ लोहितम् ८ अरुक् ९
शोणम् १० लोहम् ११ चर्मजम् १२ । इति
राजनिर्घण्टः ॥ (यथा,—

“तदिष्टुङ्गं हि रुधिरं वलवर्णसुखायुषा ।
युनक्ति प्राणिनं प्राणः शोणितं क्षुब्धवर्णते ॥”

“वलदीषप्रमाणादा विशुद्धा रुधिरस्य वा ।
रुधिरं सावयेज्जलोराशयं प्रसमीक्ष्य वा ॥”

इति चरके सूत्रस्थाने चतुर्विंशोऽध्याये ॥
“चतुर्विधं यदेतद्भि रुधिरस्य निवारणम् ।
सन्धानं स्कन्दनञ्चैव पाचनं दहनमपि वा ॥

वर्णं कषायः सन्त्यते रक्तं स्कन्दयते हिमम् ।
तथा सम्पाद्ययेद्दक्ष दाहः सङ्कोचयेत् शिराः ॥

अस्कन्दमाने रुधरे सन्धानानि प्रयोजयेत् ।
सन्धाने स्त्र्यमाने तु पाचनेः समुपाचरेत् ॥

कक्षेरेतेऽस्त्रिभिर्वेद्यः प्रयुज्येत यथाविधि ।
अग्निद्रिमत्सु चेतेशु दाहः परम इष्यते ॥

संशोषदोषे रुधरे न बाधिरतिवर्जते ।
सावयेषे ततः स्त्र्यं न तु कुषादतिक्रमम् ॥

देहस्य रुधिरं स्रजं रुधिरेशैव धाम्यते ।

तस्माद्यज्ञेन संरक्ष्यं रक्तं जीव इति स्थितिः ॥”

इति सुश्रुते सूत्रस्थाने चतुर्विंशोऽध्याये ॥
“रुधिरसावेऽनध्ययनसुक्तं यथा, मनौ । ४।१२२ ।

“रुधरे च सुते गात्राच्छ्लेष्णे च परिच्यते ।
सामध्वनादग्नयजुषी नाधीवीत कदाचन ॥”
कुङ्कुमम् । इत्यमरः ॥ (यथा, रघुः । १।१२० ।

“राममन्त्रयशरेण ताडिता
दुःसहेन हृदये निशाचरी ।

गन्धर्वद्रुधिरचन्दनोक्षिता
जीवितेश्वरवर्ति जगाम सा ॥”)

रुधिरः, पुं, (रुद्र+किरच् ।) मङ्गलवर्णः । इति
मेदिनी ॥

रुधिराखं, स्त्री, (रुधिरमिति आख्या यस्य ।)
मणिभेदः । यथा,—

“हुतसु । मादाय दानवस्य यथेक्षितम् ।
नमोदायां निचिद्वैप किञ्चिद्दीनादि भूतसे ॥

तन्नेत्रगोपकणितं मुक्कवर्णवर्णं
संस्थानतः प्रकटयौलुसमानमात्रम् ।

नानाप्रकारविहितं रुधिराखरत्न-
सुहृत् तस्य खलु सर्वं समानमेव ॥

मध्येन्द्रपाकरमतीवविशुद्धवर्णं
तच्चेन्द्रनीलसदृशं पटलं तुले स्यात् ।

सैन्यमभ्युज्जननं कथितं तदेव
प्रकश्च तत् किञ्च भवेत् सुरवस्ववर्णम् ॥”

इति गारुड्ये ७८ अध्यायः ॥
रुप, य इर् विमोहे । इति कविकल्पद्रुमः ॥

(दिवा०-पर०-सक०-सेट् ।) विमोह आकुली-
करणम् । य, रुपयि लोकं लोकः । इर्, अरु-
पत् अरोपीत् । अस्मात् पुषादित्वात्त्रिंशं ड

इत्यन्ये । इति दुर्गादासः ॥
रुमा, स्त्री, सुग्रीवभार्या । विशिष्टलवणाकरः ।

इति मेदिनी । मे, २७ ॥
रुम्, पुं, (रुम्+“चकिरन्मोक्षोपधायाः ।”

उणा० २।१४ । इति रक् उपधायाश्च उलम् ।)
अरुम् । इति सिद्धान्तकौमुद्यासुगादिहतिः ॥

रुदः, पुं, (रौतौति । रु+“रुशतिभ्यां क्रुन् ।”
उणा० ४।१०३ । इति क्रुन् ।) रुद्रविशेषः ।

इत्यमरः ॥ (यथा, महाभारते । ३।५०।७ ।
“रुक्नु कृष्णरुद्राक्षेव मेधांस्त्रान्यान् वनेचरान् ।

वाणेरुक्क्षय विविधैर्नाक्षत्रेभ्यो न्यवेदयत् ॥”
अस्य मांसगुणाः । जिम्बलम् । गुरुत्वम् ।

मन्दापिबलप्रदत्वञ्च । इति राजनिर्घण्टः ॥
देहभेदः । इति मेदिनी । रे, ७६ ॥ (यथा,

कथासरित्सागरे । ५३ । १७१ ।
“एकानंशे शिवे दुर्गे नारायणि सरस्वति ।

भद्रकालि महालक्ष्मि सिद्धिरुविदारिणि ॥”
क्रूरसत्त्वविशेषः । तस्य भारश्ङ्ग इति नाम ।

इति भागवतटीकायां श्रीधरः । ५ । २६ । ११ ॥
यथा च देवीभागवते । ८ । २२ । १०—११ ।

“इह लोकेऽमुना ये तु हंसिता जन्तवः पुरा ।
त एव रुद्रवो भूत्वा परञ्च पीडयन्ति तम् ॥

तस्मान्नौरवमिच्छादुः पुराणज्ञा मनोविषः ।

रुहः सर्पादितिहारी जन्तुः पुरातनैः ॥”
खनासंख्यातसुनिविशेषः । स तु अवनत्य पौतः ।
अयमेव निजायुषोऽर्द्धं दत्त्वा प्रियां जीवयामास ।
अस्य विवरणं देवीभागवते २ स्कन्धे ८ अध्याय-
मारभ्य तथा महाभारते १ पर्वणि ५ अध्याय-
मारभ्य द्रष्टव्यम् ॥

रुहुः, पुं, (रु+हुः ।) एरुहवृक्षः । इति रत्न-
माला ॥ रत्नेरुहः । इति राजनिर्घण्टः ॥

(एरुहशब्देऽस्य विषयो ज्ञातव्यः ।)
रुहुकः, पुं, (रुहुरेव । रुहु+कार्षं कन् ।) एरुह-
वृक्षः । इति रत्नमाला ॥ रत्नेरुहः । इति

राजनिर्घण्टः ॥
रुहुक, पुं, एरुहवृक्षः । इति रत्नमाला ॥

रुवकः, पुं, एरुहवृक्षः । इत्यमरः ॥ (तथास्य
पर्यायः ।

“शुक्लएरुह आमकुक्षिनी गन्धर्वहस्तकः ।
पश्चाद्भुजो वर्द्धमानो दीर्घदण्डोऽप्यदृक्कः ॥

वातास्तिरुहश्चापि रुवुकश्च निगद्यते ।
रत्तोऽपरो रुवुकः स्यादुवुको रुवुक्षया ॥

आत्रपुष्कश्च वातास्तिश्चरुत्तानपादकः ॥”
इति भावप्रकाशस्य पूर्वखण्डे प्रथमे भागे ॥

रुश, औ श हिंसे । इति कविकल्पद्रुमः ॥ (तुहा०-
पर०-सक०-अनिट् ।) औ, अरुक्षत् । श,

रुशति रोषयति । इति दुर्गादासः ॥
रुष, क क्रुधि । इति कविकल्पद्रुमः ॥ (पुरा०-
पर०-अक०-सेट् ।) क, रोषयति । इति दुर्गा-
दासः ॥

रुष, णि वधे । इति कविकल्पद्रुमः ॥ (भा०-पर०-
सक०-सेट् ।) णि, रुष्टः रुषितोऽस्ति । रुरोष ।
इति दुर्गादासः ॥

रुष, य इर् णि क्रुधि । इति कविकल्पद्रुमः ॥
(दिवा०-पर०-अक०-सेट् ।) य, रुषयति भ्रूयाय

भूपालः । इर्, अरुषत् अरोषीत् । अस्मात्
पुषादित्वात्त्रिंशं ड इत्यन्ये । णि, रुष्टः रुषितो-
ऽस्ति । इति दुर्गादासः ॥

रुषा, स्त्री, (रुष्+क्रिप् । भागुरिमते टाप् ।)
अमर्षः । तत्पर्यायः । क्रोधः २ मन्त्रः ३ क्रुधा ४

क्रुव् ५ कोपः ६ प्रतिघः ७ रोषः ८ रुट् ९ ।
इति हेमचन्द्रः । २ । २१२ ॥

रुषितः, णि, (रुषयति स्मेति । रुष+क्तः । “रुष्य-
मत्वरसंघुषाखनाम् ॥” ७ । २ । २८ । इति

पक्षे इट् ।) क्रोधयुक्तः । यथा,—
“तं नागपाशैर्वलिनन्दनो बली

हन्तं स्वसेनं रुषितो ववन्व ह ॥”
इति श्रीभागवते धर्मशुद्धे ६२ अध्यायः ॥

रुष्टः, णि, (रुषयते स्मेति । रुष+क्तः । “रुष्यमत्वर-
संघुषाखनाम् ॥” ७ । २ । २८ । इति इडभावः ।)

क्रोधयुक्तः । यथा,—
“शिवे दृष्टे गुरुखाता गुरौ रुष्टे न कश्चन ॥”

इति तन्त्रसारः ॥
रुह, णि ज औ जन्वाम् । इति कविकल्पद्रुमः ॥

(भा०-पर०-अक०-अनिट् ।) णि, रुद्रोऽस्ति ।